

ται δια χρήσις ἀποφασιστικώτερον χαρακτήρα! Κοντορέβιθα. . . ἐ, Κοντορέβιθα! Σοῦ ἄρεσι τὸ φευδόνυμον που σου ἔξελεξα; Δεκατέσσαρα μοῦ εἶγες στελη, καὶ διὰ παράξενα! Εἰδα χ' ἐπαθα ως νὰ διάλεξω. "Ελα λοιπόν! τῷρα τὰς προτάσεις σου.

Νά ίδουμε λοιπόν, θὰ τηρήσῃς τὴν ὑπόδεσσίν σου. Ἐλληνικὴ Σημαία, καὶ θὰ μου γράψῃς τῷρα συχνά; Πολλάκις σου εἶπα πάσον μοῦ ἀρέσουν αἱ ἀποτέλεσμαί σου. Σὲ συγχαίρω διὰ τὰς πρόδοσίν σου καὶ διὰ τὴν γλωσσομεθεάν σου. Νά μου φιλήσῃς διὰ τὰ ἀδελφάσια, πέρα-πέρα. Εἰς τὰ ἀρρωτά εὔγομα περαστικά.

Νόμφη Καληνά, εἰδα δια στέκεδασες πολὺ ὥραῖς εἰς τὸ Παρίσι μὲ τὰς ἔξαδίφας σου. Ήθελα νὰ μου ἔγραφες περισσότερας λεπτομέρειας. Σοῦ ἔστειλα τὸ δῶρόν σου.

Καλέ τι μανθάνω; ! «Πρακτορέων φευδώνυμων!» Ποὺς εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Κροκοπέπελου "Ηοδὲς! Φαντασῆτε" ἔχουν μαζεύση 200 φευδώνυμα καὶ τὰ λέγουν ἐλεύθερα εἰς ὅπουν ὑπάγει εἰς τὸ σπίτι τῆς Κροκοπέπελου "Ηοδὲς κάθε Κροκοπή ἀπὸ τὰς 2 ἔως εἰς τὰς 6 μ. μ. Αὐτὸς μου γράψει ὁ Ὀλύμπιος Ζεὺς ἀλιθεία, φέματα τῷρα, δὲν ἡξεύρω.

Καὶ ἐγὼ αὐτὸς ἐξήτησα, ἀγαπητέ Κέφαλε, μὲ τὴν ἐρώτησην τῆς "Εκτῆς Κυριακῆς, «νὰ προκαλέσω πολλάς, διαφόρους καὶ περισσούς ἀπαντήσεις.» Λοιπόν, ἐτέλειωσεν ἡ σκέψις;

"Ἐξακολουθοῦν οἱ ἐνθουσιασμοὶ καὶ οἱ ἔπαινοι: νὰ ἔρχωνται πανταχόθεν διὰ τὸ διπλοῦν φυλλάδιον, τῆς Κυριακῆς. Συγχαίρονται δὲ τόσω πολλοὶ τὸν Ἔπειρο τὸν Τρίπολην διὰ τὸ βραχεῖτον, ώστε θὰ ἡτο ὅδυνατον νὰ τοὺς ἀνάφερω δύονται.

Βεριτεμένην Ἡπειρώτεσσα, ἔλαβα ἐν τεράδιον σου Μ. Μυστικῶν, ἀλλὰ δὲν μου γράψεις πρὸς ποῖον νὰ τὸ στείλω. Γράψε μου.

Διοργάνων Λαερτίου, ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν Μ. Μυστικῶν μεταξὺ συνδρομητῶν μου, ἀγνώστων πρὸς ἀλλήλους, γίνεται μόνον καὶ δὲν τρόπον ὅρειει ὁ Κανονισμός· κατ' οὐδένα ἄλλον. Τὸ τετράδιόν σου δὲν ἔσταλη, ως μὴ ἔχον τὸ 20λεπτον γραμματοσήμον.

Μεκρά Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νάνταλλάξουν: ἡ Γερραῖα Σουλιώτισσα μὲ τὴν Εὐτυχῆ Θητῆν, Τσολαΐδα, Ἔπειρο τὸν Τρίπολην, Μεκρά Γυνοτούλα, Ξερθῆν Καρτζώτισσα, Μαρλαρ Ν. Λεβίδον, Μεκρά Μάγισσα, Μαργενέτην Ἀκρογαλιάρ, Ἐλέγην Χρόντον καὶ Φαρούτολαρ—η Ἀλκηνοίς "Ημέρα μὲ τὸν Καλασμόν Κόσμουν, Θανατούτην τὸν Ὁρατορ Τεχνῶν, Ἀνθος τῆς Εδασιθητοῖς καὶ Κόρτε Ραπαράκηρ—οἱ Φιλόμουσοι μὲ τὸν Ἀρευοστρόβιλον, Φιλόμουσον Παΐδα καὶ Μιαρ Τρελούλαρ—η Μοραχῆ τῆς Πεντέλης μὲ τὸν Τπερασποτήν τῆς Πατρίδος καὶ τὴν Ἀρφεσσαρ—η Λευκὴ Ιωάννη τὴν Ἐλληνικὴν Σημαίαν καὶ δὲν Κεχτηρη—τὸ "Ηονχο" Ἀεράκι μὲ τὸν Κολοσσὸν τῆς Ρόδου, Ἐτοι μὲ Ἀρεστού καὶ Ταραγραλαρ Κόρηρ—η Νεράϊδα τὸν Ἀλφειόν μὲ τὴν Ἀγθισμένην Λεμονιάρ, καὶ Ἰορ τῆς Κηφισοῖς—οἱ Τροποτήρηοι Δόλιμοις μὲ τὸν Πολιχνητὸν τὸν Ηπλίον, καὶ Μαδρόν Πολιχνητα—η Ξανθῆ Καρτζώτισσα μὲ τὸν Κορητ τὴν Ἐλάδος, Γλυκελαρ Ἐλάδια, Ρωμοτούλαρ, Ημέρα Γατάκι, Μοράκινηρ Χαράρ, καὶ τὴν Καρδερίταρ—τὸ "Άγε" Σθόνες μὲ τὸν Τούρο—οἱ Αρδετούς Σουλιώτης μὲ τὴν Ναυπόλειαρ, Μέλλοναρ Καλλιτέχνιδα, Γαλατελαρ Αύραρ τὸν Ἀρέονος, Τρεχαγρενόπονοιλον, Κορητ τὸν Ηπλίον, Αρχιαναρχο Θεμιστοκλεα, καὶ Πρόσφρατα Βολιώτισσαρ—η Αἴραρ τὸν Φαλήρον μὲ τὴν Ἀττικήν Ημέραρ, Ἔπειρο τὸν Τρίπολη καὶ Καρδερίταρ—οἱ Κοκλωφ Πολύφρημος μὲ τὴν Ποικήταρ Σαπρώ, καὶ μὲ τὸν Διαβολάκον—οἱ ἀμέλετοις μὲ τὸν Κόρτε Ραπαράκηρ—η Άρρεσσα

μὲ τὴν Μαρίδαρ τὸν Φαλήρον—η Νύμφη Καληφά μὲ τὸ Λευκὸν Ρόδον, Περιστεράκη, Ἐληνικήν Σημαίαν καὶ Ξανθῆ Νεθρόρ. — Τὸ Κύμα τῆς Σαλαμίτης μὲ τὸν Ἀρχιρανάρχο Θεμιστοκλεα, Ἀγκυραρ τῆς Εύνοχιας, Πνίθαν καὶ Κόρηρ τὸν Βουρών—η Ξανθῆ Γαλατομάτα μὲ τὴν Καρδερίταρ, Αραρ τὸν Φαλήρον καὶ Λοντῆρ Βροχήρ. (οἱ Ἀρδετούς Ἀργονάτης δέχεται μὲ δύονται) — οἱ Ολύμπιος Ζεὺς μὲ τὴν Φιρήν Δέδε, ἀδελφάς Μεταξᾶ Ποτεστάρον, Σταθοπούλουν καὶ Ἐλέγην Κονταλέξην.

15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ
Διά λόγου στέλλονται μέχρι 15 Δεκεμβρίου.

384. Στοιχειόγρηφος.

Βγάλε μὲ καὶ βάλε βῆ καὶ ίδου τι θὰ συμβῇ. Μία νῦσσος θὰ χαθῆ—καὶ θές θὰ πεταχθῆ.

Εστάλη υπὸ τοῦ Τούν-Τούν

385. Αίνεγμα.

Εἰς διὰ τὰ ζητήματα μπορῶ νὰ σ' ἀπαντήσω, τὰ ίδια λέγω ἀπ' ἐμπρὸς τὰ ίδια καὶ ἀπὸ πίσω.

Εστάλη υπὸ τοῦ Τριχαγρευπούλου

386. Ρόμπος.

Τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἔσχατον ὃ πόνος σᾶς τὸ δίνει. ἐπιρρόματα μινήσεις τὸ δεύτερον θὰ γίνη· τὸ τρίτον τοι τεκμήριον εἰλικρινοῦς φιλίας.

Εστάλη υπὸ τοῦ Βικέντιου

387. Πυραρίς.

Αὐτὸς οὐδὲν φέρει τὸν Καραβόπανον τοῦ Ακολούθου· Τρυγοράχι (τὸ ὅποῖον μᾶς ἔστειλε μὲ μίαν ὥραν), άρταν 23 οὐδάκια ἀπὸ τὰ Σαντονίδες τοῦ Χίου ον. Μιαρ Τρελούλαρ (ίδοι, διὰ έπιμνυμα της ἔξεπικρύψης) θέλησσονταρ (βέβαια ἀσχεῖται κανεὶς ἀπὸ τὰ μικρά, καὶ φάνε εἰς τὰ μεγάλα.) Λευκή Χιόνα (εἰς τὸ ἔτης λοιπὸν μὴ λησμονῆς) Μέλαρα Αετόρ, Φειδίαν Δ. Παρηρόρη, Γλυκελαρ Ἐλπίδα Σουλιώτισσαρ (ίδη, διὰ τὸ πέπλον τοῦ Εύρωπου).

Εστάλη υπὸ τοῦ Σπυρ. Θ. Μιχαλ Τσούσσαν

388. Ακροστιχία.

Τὰ δεύτερα γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦνται τὸν μάρτυραν τοῦ Τουρκίας, τὰ δὲ πισταῖς νῆσου τῆς Ελλάδος.

1. Μέρος τῆς πόλεως. 2. Βασιλεύς. 3. Θεά.

4. Απαράγητον εἰς τὰ πλοῖα. 5. Πτηνόν. 6. Αρχιτέκτονος περίφημος. 7. Ήπειρος.

Εστάλη υπὸ τοῦ Κουταλιανοῦ

389. Διπλῆ ἀκροστοιχία.

Τὰ δεύτερα γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦνται τὸν μάρτυραν τοῦ Τουρκίας, τὰ δὲ μεταῖς νῆσου τῆς Ελλάδος.

1. Πατήρ ήρωας. 2. Ακρωτήριον. 3. Φυέν.

4. Πτηνόν. 5. Ποταμὸς τῆς Εύρωπης. 6. Νῆσος τοῦ Αιγαίου.

Εστάλη υπὸ τοῦ Δελφίνου τοῦ Καζίνου

390. Ελλιποσύμφωνον.

οο-εο-ωια-ω-υοη-η-ιαεω-ειε-η-αιη-ω-ιω-ιω.

Εστάλη υπὸ τοῦ Φιλέλληνος Μιχασιάτου

391. Γρίφος.

ἀεὶ λίμνη τόπος ἀ!

Εστάλη υπὸ Γ. Καρδαμάκην

ΑΥΣΙΣ

τῶν πιναρικῶν ἀστήσεων τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1897.

513. Μέγαρα (μέ, γάρ, α).—514. Περικλῆς.

515. ΙΩΝΑΣ 516. Β. 517. Ι. ΚΑΣΟΣ ΣΩΣ Μ. ΠΙΣΣΑ ΠΛΑΥΕ Α. ΒΩΔΟΣ ΒΛΑΣΤΟΣ ΑΧΕΛΟΟΣ ΝΗΣΣΑ Α. Α.

518-519. 1. Υ. 2. Μ. 3. Σ. 4. Π. 5. Τ. 6. Φ. 7. Χ. 8. Ζ. 9. Κ. 10. Λ. 11. Β. 12. Β. 13. Β. 14. Β. 15. Β. 16. Β. 17. Β. 18. Β. 19. Β. 20. Β. 21. Β. 22. Β. 23. Β. 24. Β. 25. Β. 26. Β. 27. Β. 28. Β. 29. Β. 30. Β. 31. Β. 32. Β. 33. Β. 34. Β. 35. Β. 36. Β. 37. Β. 38. Β. 39. Β. 40. Β. 41. Β. 42. Β. 43. Β. 44. Β. 45. Β. 46. Β. 47. Β. 48. Β. 49. Β. 50. Β. 51. Β. 52. Β. 53. Β. 54. Β. 55. Β. 56. Β. 57. Β. 58. Β. 59. Β. 60. Β. 61. Β. 62. Β. 63. Β. 64. Β. 65. Β. 66. Β. 67. Β. 68. Β. 69. Β. 70. Β. 71. Β. 72. Β. 73. Β. 74. Β. 75. Β. 76. Β. 77. Β. 78. Β. 79. Β. 80. Β. 81. Β. 82. Β. 83. Β. 84. Β. 85. Β. 86. Β. 87. Β. 88. Β. 89. Β. 90. Β. 91. Β. 92. Β. 93. Β. 94. Β. 95. Β. 96. Β. 97. Β. 98. Β. 99. Β. 100. Β. 101. Β. 102. Β. 103. Β. 104. Β. 105. Β. 106. Β. 107. Β. 108. Β. 109. Β. 110. Β. 111. Β. 112. Β. 113. Β. 114. Β. 115. Β. 116. Β. 117. Β. 118. Β. 119. Β. 120. Β. 121. Β. 122. Β. 123. Β. 124. Β. 125. Β. 126. Β. 127. Β. 128. Β. 129. Β. 130. Β. 131. Β. 132. Β. 133. Β. 134. Β. 135. Β. 136. Β. 137. Β. 138. Β. 139. Β. 140. Β. 141. Β. 142. Β. 143. Β. 144. Β. 145. Β. 146. Β. 147. Β. 148. Β. 149. Β. 150. Β. 151. Β. 152. Β. 153. Β. 154. Β. 155. Β. 156. Β. 157. Β. 158. Β. 159. Β. 160. Β. 161. Β. 162. Β. 163. Β. 164. Β. 165. Β. 166. Β. 167. Β. 168. Β. 169. Β. 170. Β. 171. Β. 172. Β. 173. Β. 1

κύριοι μου, κάθε άλλο!... Είχατε ένα
άερόστατο πρέπει να έχετε λοιπόν και
άλλα εκτήματα, κινητά ή ακίνητα, οίκος
γένειαν, περιουσίαν, είσοδήματα, τίτλους,
κοσμήματα, ασημικά.

— Ήφ!... έκαμεν ό Πέτρος.

— Είσθε δημάσιος εἰσπράττωρ; ήρω-
τησεν ό Ιωάννης εἰρωνικῶς. Μὲ συγχω-
ρεῖτε, ένόμιζα ότι είσθε μολωνᾶ!

— Μὲ περιπατήστε; ανέκραξεν έξη-
γριωμένος ή αίκιδεσπότης. "Όταν κά-
μη κανεὶς ζημίες, τές πληρόνει. Νά!
Άκους έκει δημάσιος εἰσπράττωρ! Άκους
έκει μολωνᾶ! Έγώ, κύριοι, εἴμαι εὐ-
πατρόδης, εὐγενής! έκαπαλάθατε;

— Ποιός δλίγο, ποιός πολύ, δλοι,
σήμερα, κύριοι μου, είναι εὐγενεῖς! εί-
πεν ό Ιωάννης.

— Νά! μα ἔγω εἴμαι καθεαυτὸς εὐ-
γενής, καθεαυτὸς εὐπατρόδης, και Πάλ-
λος μάλιστα, μολονότι πρὸ εἰκοσιν ἐτῶν
κατοικῶ εἰς τὰ περίχωρα τῆς Οστάγ-
ονς!

— Γάλλος! είπεν ό Ιωάννης μὲ
μειδίαμα αὐτούς μας. Και θά φανήτε
τόσον σκληρός, τόσον φιλοχρήματος,
τόσον. . . "Ογι δά!

— Πλάς δχι δά; Θά σᾶς το ἀποδεῖξω
μὲ τὰ χαρτιά 'ετο χέρι.

— Μάθετε λοιπόν, δτι και ήμετες εἶμεθα
γάλλοι εὐπατρίδαι! είπε τότε ό Πέ-
τρος, τὸν δποίον ή ίδεα ότι: θά πληρώσῃ
τὴν στέγην τὸν ἐπείραζε φοβερά.

— Εξέρετε δμως, οι καλοὶ αὐτοὶ κύ-
ριοι πρὸ δλίγον ωψιλούσαν γιὰ μουροῦ-
νες. . . έψιθύρισεν ή Βερενίκη, ή δποία
ένόμισε καθήκον τῆς νὰ κάμη αὐτὴν τὴν
ἀποκάλυψιν.

— Ο αίκιδεσπότης τὴν ήρπασεν αἱμάτως
ώς ἐπιχείρημα.

— Εὐπατρίδαι! ανέκραξε, ύψων τοὺς
ώμους και τὴν φωνήν. Εὐπατρίδαι μὲ
άερόστατα και μὲ μουροῦνες!.. πφ!..

— Γιά νά σου 'πω, Βερενίκη, πήγαινε
τώρα 'ετη δουλειά σου!

— Η Βερενίκη ἐπήγειρη δηλειά τῆς.

— Κύριε! ἀπεκρίθη ό Πέτρος, εἰς τὰ
κάρια προσβληθείς. Ούδεν τὸ ἀτιμωτι-
κὸν ἔχει τὸ ἀερόστατον, και αἱ μουροῦναι
εἶνε ἐπίσης ἀξιούσατο! Μάλιστα, κύ-
ριε! εἶμεθα καθεαυτὸς εὐπατρίδαι. Και
θά σᾶς το ἀποδεῖξω, δχι πλέον μὲ τὰ
χαρτιά, ἀλλὰ μὲ τὰ γάντια 'ετο χέρι.

— Ο Πέτρος ἀνεστηκώθη δλίγον, και βυ-
θίσας τὴν χειρα εἰς τὸ θυλάκιον τοῦ πα-
ταλονίου του, ἀγέσυρε τὰ περίφημα πρά-
σινα γάντια μὲ τὰ χρυσοκεντημένα οἰκό-
στημα.

— Επι τῇ θέα ταύτη, ο γονδρὸς κύ-
ριος ἔγινεν αἱμάτως κατακόκκινος και
γαλήνιος. Εταράχθη, έψιλισε συγκε-
χυμένας δικαιολογίας, έζήτησε συγγνώ-
μην, ὑπεκλήθη, έθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν
τὸν δύο νέων τὴν οἰκίαν του και τοὺς
ἀνθρώπους του, έζήτασεν ἀν αἱ κλίναι

τῶν ήσαν καλαί, κτλ. κτλ. Κατόπιν
έζηλθε μὲ σεβασμόν, μὲ υποχλίσεις και
μὲ προσοχήν.

— "Εεεε; εἰπεν ό Πέτρος θριαμβεύ-
τικῶς πρὸς τὸν Ιωάννην. Βίδες ἐκεῖ
ἐντύπωσι ποῦ ἔκαμεν τὸ οίκοσημό μάς
εἰς τὸν μυλωνᾶ; (γιατί, ἀς λέγηρ ὅτι
θελη, ἄμα ἔχη κανεὶς τρεῖς μύλους, εἶνε
μολωνᾶ!) "Ε, δὲν έκαμεν καλά ποῦ τὰ
ἔπηρα μαζί μου; Φαντάσου τί δυστύ-
χημα, ἀν ξεναν εἰς τὴν κοιλιὰ τῆς μο-
ρούνας!

— Πραγματικῶς ἐμδρόντητος έμεινεν
ο δυστυχής! Περίεργον πράγμα! Φάνεται
ὅτι τὰ ἔχει μαγεμένα ή Νεράδια Μαν-
τζουράνα!

— Ή θύρα ἔκρουσθη δειλῶς και ή Βε-
ρενίκη ἐπανήλθεν, ύποκλιγής και εύτε-
λατος, προφράνως ὑπὸ τὴν ἐπιδρασιν
νέων διαταγῶν. . . Και ἡργισεν νὰ φλυ-
ρῇ, πράγμα τὸ δποίον, ώς ἐτης ἀν-
τιθέσεως, ιπενθύμισεν εἰς τοὺς δύο ἀδελ-
φούς τὴν βουδικάρχων τοῦ Λευκίου,—και
νά τους ἔρωτε ποῦ ἐπεθύμουν νὰ φάγουν;
εἰς τὸ κρεβάτι; ή εἰς τὸ τραπέζι; τοῦ
δωματίου των; ή μήπως ἐπροτιμούσαν νὰ
καταβοῦν νὰ φαγουν μαζί μὲ τὴν οίκο-
γένειαν; "Οπως ήθελαν. Δὲν ἔλειψε δὲ
καταβοῦν νὰ φαγουν μαζί μὲ τὴν οίκο-
γένειαν; Καταβοῦν τὰ περιοδείας των, και
τὰ γαλλικά; έφωνας γελῶν. Γαβρίηλ Γα-
βριήλιστες και Μαρία Ισανόνη, καλοὶ
μου φίλοι, σας ἐγέλασαν! Αυτὰ είμπο-
ρει νὰ είναι κινέτικα, ἀλλὰ γαλλικά βέ-
βαια δὲν είναι!

— Μπιρική, τουτουκή, τσουκού, λού,
λού, λού, τσί, τσού, τσά! — Καλὲ τί λέτ' ἐκεῖ; Αυτὰ είνε
γαλλικά; έφωνας γελῶν. Γαβρίηλ Γα-
βριήλιστες και Μαρία Ισανόνη, καλοὶ
μου φίλοι, σας ἐγέλασαν! Αυτὰ είμπο-
ρει νὰ είναι κινέτικα, ἀλλὰ γαλλικά βέ-
βαια δὲν είναι!

— Ο Πέτρος ἔρριψε πρὸς τὸν ἀδελφόν

του νέον βλέμμα θριάμβου, σείων έμφα-
ντικῶς τὰ χειρόκτια του.

— Είμεθα εὐτυχεῖς και εὐγενώμονες,
Βερενίκη, είπεν ἐπισήμως πρὸς τὴν ὑπη-
ρέτριαν, διὰ τὴν μεταβολήν, τὴν ἐστω
και ἀπότομον, τῶν πρὸς ήματος αἰσθημά-
των και διαθέσεων τοῦ κυρίου σου. Επέ-
τρο διὰ τὸν αὐτὸν μᾶς κολακεύει και μᾶς συγ-
κινεῖ, και ἔτι θὰ καταβῶμεν νὰ συμφά-
γωμεν.!»

Φωνούλα γλυκεῖα ήκουσθη τότε ὥπι-
σθεν τῆς θύρας:

— «Ο μπαμπάς στέλλει πρὸς τοὺς κύ-
ριοις φορέματα, σακάκια, γελένα, και
ἀπ' δλίγον κομψά, διὰ μᾶς συγ-
κινούσσουν. Τάφινα ἔδω ἀπέξω, και ἀς
ἔλθη ή Βερενίκη νὰ τὰ πάρῃ.»

Ηκούσθησαν τότε κατα την αἴσθησιν
εσπευσμένα, φεύγοντα. Ποιά νά ήτο ἀρά-
γε; Η ξανθή, ή καστανή, ή ή μελα-
χροινή;

Κανεὶς δὲν ἐνόησεν. . .

Η Βερενίκη ἐπήγειρε και ἐπέζηρε τὰ
ξορέματα. Και ἀπεσύμη πάλιν, λέγουσα
εἰς τοὺς νέους διὰ τὸ τραπέζι; θά ήτο
έτοιμον, ὅποτε ηθελαν. Δὲν είχαν, παρ-
τα κατευθίσαν τὸ κυρούδιον του και τους

(Ἐπεται συνέχεια)

Κατὰ τὸ γαλλικὸν τοῦ Αἴμε Ζιρόν
ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

Ο ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ

(Συνέχεια και τίλος τοῦ σελ. 379)

— Μὰ τ' είναι αὐτά; ανέκραξε. Α-
στεισθεσ; τί γλωσσα είναι αὐτή που
ούριετε; (αὐτὰ τὰ είπα γαλλικά.)

Τὰ παιδία ἀπέμεναν ἀφωνα.

— Αποκριθήτε λοιπόν! ἀποκριθήτε,
πουλάκια μου! είπον συγχρόνως ρωσι-
στοί οι αὐτὸι ή Ακομινάτος.

— Τί ναποκριθείμε; είπον τὰ παι-
δία. Δὲν καταλαμβάνουμε τί μας λέγει.

— Ούτε μ' έννοούν, ούτε τὰ έννοούν!

— Δὲν είσθε Γάλλος; Δὲν γνωρίζετε
γαλλικά; Και τότε τί γλωσσαν ἔμαθε-
νατε τὰ παιδιά μου; ἀνέκραξεν ή μήτηρ.

— Τὴν γλωσσαν τοῦ τόπου μου. Είμαι
Νορβηγός! Απὸ μίαν Επαρχίαν...

Καὶ ἐπωφεληθεὶς τῆς γενεικῆς κατα-
πληξεως, ἔζηληθεν ἐκ τοῦ δωματίου
και εύθυνας ἀμέσως ἐκ τῆς οἰκίας, ὅπου
φυσικά δὲν ἐτέλρησεν οὐδὲ τὴν μητρικήν της συγγεγονήν.

— Το παιγνίδιο αὐτὸν ἀπεγοήθευσε τὸσω
πολὺ τοὺς δυστυχεῖς γονεῖς, θώστε παρ-
θηκαν της θύρας τὰ διδάχουν τὰ τένια
των γαλλικά, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ και είκοσιέξ
γράμματα εἰς τὸ γαλλικὸν ἀλφαριθμόν.

— Το παιγνίδιο αὐτὸν ἀπεγοήθευσε τὸσω
πολὺ τοὺς δυστυχεῖς γονεῖς, θώστε παρ-
θηκαν της θύρας τὰ διδάχουν τὰ τένια
των γαλλικά, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ και είκοσιέξ
γράμματα εἰς τὸ γαλλικὸν ἀλφαριθμόν.

— Το παιγνίδιο αὐτὸν ἀπεγοήθευσε τὸσω
πολὺ τοὺς δυστυχεῖς γονεῖς, θώστε παρ-
θηκαν της θύρας τὰ διδάχουν τὰ τένια
των γαλλικά, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ και είκοσιέξ
γράμματα εἰς τὸ γαλλικὸν ἀλφαριθμόν.

— Το παιγνίδιο αὐτὸν ἀπεγοήθευσε τὸσω
πολὺ τούς δυστυχεῖς γονεῖς, θώστε παρ-
θηκαν της θύρας τὰ διδάχουν τὰ τένια
των γαλλικά, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ και είκοσιέξ
γράμματα εἰς τὸ γαλλικὸν ἀλφαριθμόν.

— Το παιγνίδιο αὐτὸν ἀπεγοήθευσε τὸσω
πολὺ τούς δυστυχεῖς γονεῖς, θώστε παρ-
θηκαν της θύρας τὰ διδάχουν τὰ τένια
των γαλλικά, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ και είκοσιέξ
γράμματα εἰς τὸ γαλλικὸν ἀλφαριθμόν.

— Το παιγνίδιο αὐτὸν ἀπεγοήθευσε τὸσω
πολὺ τούς δυστυχεῖς γονεῖς, θώστε παρ-
θηκαν της θύρας τὰ διδάχουν τὰ τένια
των γαλλικά, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ και είκοσιέξ
γράμματα εἰς τὸ γαλλικὸν ἀλφαριθμόν.</

